

Asia: E 49/2023 vp Valtioneuvoston selvitys: Ennakkovaikuttaminen: EU:n 2040 ilmastotavoitteen asettaminen, to 30.11.2023 klo 10.00 (E 49/2023 vp)

Eduskunta  
Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunta

**Asiantuntijalausunnon esittäjä:** Raisa Mäkipää

## **Luken asiantuntijalausunto**

### **1 Johdanto**

EU komissio valmistautuu antamaan lainsäädäntöehdotuksen EU:n vuoden 2040 ilmastotavoitteesta puolen vuoden sisällä Dubain ilmastokokouksesta, joka järjestetään joulukuussa 2023. Ilmastotavoitteiden asettaminen on osa kansainvälisesti Pariisin ilmastopimuksessa sovittuja toimia joihin EU on sitoutunut.

Luonnonvarakeskus (Luke) lausuu eduskunnassa käsiteltävästä Suomen ennakkovaikuttamislinjauksesta siltä osin kun ne koskevat luonnonvarasektoria.

### **2 Lausunto**

Luonnonvarakeskus pitää tärkeänä, että vuoden 2040 ilmastotavoitteita valmisteltaessa tarkastellaan kattavasti eri sektoreiden päästövähennyspotentiaalia. Päästövähennyksissä nopea eteneminen on välttämätöntä ja eri sektoreilla mahdollisten päästövähennysten kustannustehokkuutta tulee tarkastella nykyistä laajemmin. Sekä Suomessa että EU:ssa on jäänyt käyttämättä suhteellisen edullisia päästövähennysmahdollisuuksia eli ilmastotoimia ei ole kohdennettu kustannustehokkaasti.

EU:n yhteisten ilmastotavoitteiden kunnianhimon kasvattaminen ja niiden saavuttamista tukevien politiikkatoimien suunnittelu tukee ja tekee mahdolliseksi Suomen hiilineutraaliustavoitteen saavuttamisen vuoteen 2035 mennessä.

Kasvihuonekaasuraportoinnin uudistaminen siten että kaikki maataloustoimintaan liittyvät päästöt raportoitaisiin yhdessä (raportointi AFOLU-sektorina kokonaisuudessa) on kannatettava. Nykyisin peltojen päästöjä raportoidaan sekä LULUCF sektorilla, että taakanjakosektorilla raportoitavina maatalouden päästöinä. Uudistus aiheuttaisi kehittämisvaiheessa teknistä lisätyötä inventaarion toteuttamiseen, mikä tulee huomioida resurssoinnissa, jotta voidaan uudistusten aikaanakin pysyä inventoinnin kansainvälisesti sovitussa raportointiaikataulussa.

AFOLU-sektorin yhteinen raportointi ei muuttaisi päästöjen tasoa, sillä jo nyt raportoinnissa käytetään AFOLU-sektorille luotuja ohjeita. Nykyisen maatalous- ja maankäyttösektorin päästöt ja nielut vain laskettaisiin yhteen. Maatalouden osalta muutos edistäisi kokonaisuuden tarkastelua johdonmukaisesti. Miten se vaikuttaisi päästövähennystavoitteisiin riippuu taas täysin siitä, asetetaanko tavoitteet koko sektorille vai esimerkiksi päästöille ja nieluille erikseen. Perusmuistiossa esitetty näkemystä, että EU:n yhteisen maatalouspolitiikan

muut kuin ympäristötavoitteet (tuottavuus, elintaso, vakaus, tarvikkeiden saatavuus ja kohtuulliset kuluttajahinnat) eivät saa vaarantua päästövähennysten vuoksi, olisi hyvä tarkastella yksityiskohtaisemmin. Ympäristötavoitteiden toteuttaminen yhteisen maatalouspolitiikan kautta on epäonnistunut osaksi sen vuoksi, että tukia myönnetään ilman velvoitetta tuottaa ruokaa tai rehua. Päästövähennysten toteuttamiseksi kustannustehokkaasti tukivaroja tulisi kohdentaa erityisesti aktiivisesti ruokaa tuottavien tilojen käyttöön, mikä edistäisi sekä päästövähennyksiä, tuottavuutta että ruokaa tuottavien tilojen kannattavuutta.

Maankäyttösektorilla on huomattavia päästövähennysmahdollisuuksia sekä Suomessa että EU:ssa. Peltöjen käyttöön liittyvät päästövähennystoimet ovat suhteellisen kustannustehokkaita, mutta niiden toteuttamista hidastaa EU:n yhteinen maatalouspolitiikka, joka kannustaa passiiviseen peltöjen omistamiseen. Nykyinen tukikausi jatkuu vuoteen 2027 ja nyt olisi oikea-aikaista vaikuttaa seuraavaan tukikauteen, jotta 2040 tavoitteiden toteuttamiseen saadaan mukaan myös peltöjen päästövähennys- ja hiiliviljelyn keinot. Maankäyttösektorin päästövähennyspotentiaalia ei saada tehokkaasti hyödynnettyä ilman maataloustukien reformia.

Maankäyttösektorin osalta muistio esittää vain kaksi konkreettista keinoa kasvattaa nielua, hiilidioksidin talteenoton ja puutuotteet. Maankäyttösektorin kokonaisuudessa on suuri merkitys myös muilla kuin metsätaloudella. Keinovalikoimassa on syytä pitää mukana kaikkiin ojitettuihin turvemaihin suunnatut toimet, sillä nopein ja kustannustehokkain tapa vahvistaa nielua maankäyttösektorilla on vähentää ojitettujen turvemaapeltojen ja -metsien maaperän päästöjä.

Metsien hiilinielujen vahvistaminen on EU:n yhteinen tavoite ja hiilinielutavoitteiden jäädessä toteutumatta maat voivat käydä keskenään kauppaa nieluyksiköillä. Lähivuosina Suomi voi olla nieluysiköiden ostaja ja ostajan näkökulmasta on erittäin tärkeää rakentaa EU:ssa entistä luotettavampaa kasvihuonekaasuinventaaariota LULUCF sektorin päästöjen ja nielujen laskentaan.

### 3 Lausunnon tiivistelmä

Luonnonvarakeskus pitää tärkeänä, että vuoden 2040 ilmastotavoitteita valmisteltaessa tarkastellaan kattavasti eri sektoreiden päästövähennyspotentiaalia. Päästövähennyksissä nopea eteneminen on välttämätöntä ja eri sektoreilla mahdollisten päästövähennysten kustannustehokkuutta tulee tarkastella nykyistä laajemmin. Sekä Suomessa että EU:ssa on jäänyt käyttämättä suhteellisen edullisia päästövähennysmahdollisuuksia. Peltöjen käyttöön liittyvät päästövähennystoimet ovat suhteellisen kustannustehokkaita, mutta niiden toteuttamista hidastaa EU:n yhteinen maatalouspolitiikka, joka kannustaa passiiviseen peltöjen omistamiseen ilman osallistumista ruuantuotantoon. Metsien hiilinielujen vahvistaminen on EU:n yhteinen tavoite ja hiilinielutavoitteiden jäädessä toteutumatta maat voivat käydä keskenään kauppaa nieluysiköillä. Lähivuosina Suomi voi olla nieluysiköiden ostaja ja ostajan näkökulmasta on erittäin tärkeää rakentaa EU:ssa entistä luotettavampaa kasvihuonekaasuinventaaariota LULUCF sektorin päästöjen ja

29.11.2023

3817/00 00 02 00/2023

nielujen laskentaan.

Luonnonvarakeskuksen lausunnon laatimiseen osallistuivat tutkimusprofessorit  
Raisa Mäkipää, Kristiina Lång ja Anne Tolvanen

Jani Lehto

Johtaja, biotalous ja ympäristö

Hyväksytty Luken prosessinhallintajärjestelmässä 29.11.2023 klo 12:36:55.

Asiantuntijalausunnon valmistelijat:

Raisa Mäkipää

Raisa Mäkipää

Liitteet:

Tiedoksi: